

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 352/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. M., V., vo veci namietaného porušenia jeho „*práv a právom chránených slobôd podľa Čl. 12 ods. 4 zákona č. 460/1992 Zb., Ústavy Slovenskej republiky, tiež podľa § 2a ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z., o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou nesprávnym postupom*“ uzneseniami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 Co 342/2012 z 25. septembra 2012 a sp. zn. 8 NcC 32/2012 z 25. septembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 13. decembra 2012 doručená sťažnosť Ing. F. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich „*práv a právom chránených slobôd podľa Čl. 12 ods. 4 zákona č. 460/1992 Zb., Ústavy Slovenskej republiky, tiež podľa § 2a ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z., o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou nesprávnym*“

postupom“ uzneseniami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 Co 342/2012 z 25. septembra 2012 a sp. zn. 8 NcC 32/2012 z 25. septembra 2012.

2. Z obsahu sťažnosti možno usúdiť, že sťažovateľ nie je spokojný s tým, že Okresný súd Martin ani Krajský súd v Žiline nevyhoveli jeho žiadosti „*o oslobodenie od súdnych poplatkov a aby... bol na súde zastúpený z radov advokátov Centra právnej pomoci v Žiline, pred Okresným súdom Martin pre celé konanie...*“, zrejme vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 6 C 201/2003.

3. Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd ho listom z 28. septembra 2012 poučil o náležitostiach návrhu na začatie konania a najmä na možnosť požiadať Centrum právnej pomoci o ustanovenie mu právneho zástupcu (zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi...) vrátane postupu, ako sa takejto právnej pomoci dožadovať. Ústavný súd sťažovateľa vyzval, aby v lehote 14 dní preukázal, že Centru právnej pomoci podal písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom, a následne aby v lehote 14 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci predložil písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na jeho zastupovanie. Súčasne bol upozornený na možnosť (ak nespĺní podmienky uvedené vo výzve) odmietnutia jeho žiadosti pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Sťažovateľ výzvou požadované písomnosti ústavnému súdu nepredložil, najmä neoznámil, či podal Centru právnej pomoci v Žiline žiadosť o poskytnutie takejto pomoci. Zásielka s výzvou ústavného súdu zo 16. januára 2013 bola sťažovateľovi doručovaná na adresu jeho pobytu 21. januára 2013, 22. februára 2013 a 22. apríla 2013, sťažovateľ si ju však v odbernej lehote nevyzdvihol.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ aj napriek upozorneniu ústavného súdu, že v prípade nevykonania výzvou požadovaného môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, v ustanovenej lehote neoznámil, či podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie mu právnej pomoci (v dôsledku čoho absentovalo aj jeho zákonom o ústavnom súde požadované zastúpenie advokátom).

8. Ústavný súd preto aj so zreteľom na nečinnosť sťažovateľa, ktorý nevykonal relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, rozhodol o odmietnutí sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí návrhu. S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie nezaoberal argumentáciou sťažovateľa vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. júna 2013